

РЕШЕНИЕ

№ 1396

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10857** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на П. Г. В., ЕГН [ЕГН],против Решение от 26.10.2022г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 4345 по описа на СРС за 2021г., 18 състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 3345078 издаден от СДВР, с който на П. Г. В. на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба е изложено становище за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Излага се, че не е установено мястото на извършване на нарушението, както и че съществува разминаване в измерената скорост на движение на автомобила, отразена в ЕФ и в получената от него фотоснимка. Моли се съда да отмени решението на СРС както и потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът- Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Д., счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, Х. – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и по същество правилно.

От доказателствата по делото се установява, че на 23.01.2020г. в 12:29 часа в [населено място], [улица]до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица], е засечена в населеното място скорост на движение от 82 км/ч с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 на лек автомобил „Нисан Х Т.” с рег. [рег.номер на МПС] при ограничение на скоростта до 50 км/ч за населеното място. В регистрационните данни на лекия автомобил е посочено, че автомобилът е с регистриран собственик П. Г. В.. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и ценени доказателства по делото съдът е приел, че П. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. урежда две възможности относно мястото, върху което следва да се постави АТСС: а) използване на служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток или работещи на място за контрол; б) временно разполагане на АТСС върху участък от пътя. Съгласно ал. 2 на чл.11 от Наредбата, единствено в случаите, когато нарушенията са установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават, а нарушителите се спират на място и се предприемат действия

за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол, съгласно Приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. Разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. предвижда, че при работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. Видно от приложените по делото доказателства, такъв протокол е съставен, като същият се съпровожда със снимка на разположението на уреда на инкриминираната дата, според изискванията на Наредбата. Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилната система за видеоконтрол нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд досежно неоснователността на твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на атакувания електронен фиш поради допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, поради неспазване на процедурата по чл. 189, ал.4 от ЗДвП. Липсва каквото и да било несъответствие между посоченото за установено от фактическа страна, квалифицирането на извършеното нарушение като такова по чл. 21, ал.2 от ЗДвП и прилагането от административно-наказващия орган на съответната санкционна разпоредба.

Въз основа на изложеното и при липсата на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–3 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 (осемдесет) лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, X. – ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.10.2022г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 4345 по описа на СРС за 2021г., 18 състав.

ОСЪЖДА П. Г. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР сумата от на 80 (осемдесет) лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

